

Närängänvaaran vanhaa metsää

Syksy

Valon täyteen kesän jälkeen pimeys tuntuu ihanalta. On upeaa nähdä vanhojen kuusien siluetteja vasten kirkasta tähtitaivasta. Linnunrata ja vilaus revontulista kruunaavat näkymän. Yö on hiljainen. Melkein voi kuvitella karhun astelemassa vaaran rinteellä tai suden ulvomassa kaukaisuudessa, mutta ääniä ei kuulu.

Närängänvaaran kuusikot ovat upeita yökuvissa.

Valosaaste ei juurikaan häiritse kuvia ja saa rauhassa kuvata yötaivasta halutessaan vaikka koko yön etsien uusia kuvakulmia. Yökuvausta varten voi esimerkiksi vuokrata Närängän erämaatilán yöpymiseen.

Kirkkokallio, Näränkä

Syksy

Kirkkokalliolle kannattaa herätä ajoissa, vaikka kuinka aamulla väsyttäisi ja tekisi mieli kääntää kylkeä.

Syksyn ensimmäinen kunnollinen kirpeä pakkasaamu tuntuu viiltävän kylmältä. Pohjoistuuli vihloo kasvoilla ja vaatetta on pitänyt lisätä jo kahdesti, mutta auringonnousu Kirkkokalliolta on kaiken sen arvoinen. Tämä on ehdottomasti kaunein auringonnousu Kirkkokalliolta, mitä voi syksyiseen aamuun kuvitella. Usva leijailee alhaalla järvien yllä pakkasen on saanut mustikanvarvut värjäntymään punaisiksi. Nousevan auringon valo tekee sävystä vielä kirikkaamman.

Kirkkokallio, Näränkä

Syksy

Maisema Kirkkokalliolta on upea.

On mahtavaa pystyä tallentamaan edes osa niistä kauniista hetkistä kameran muistikortille ja palata aina halutessaan tiettyyn hetkeen. Esimerkiksi tähän syksyiseen kirpeään pakkasaamuun Kirkkokallion päälle, kun pohjoistuuli puraisi poskipäitä, mutta valo oli niin kaunis ettei sen voinut antaa häiritä maisemasta nauttimista.

Valo levittäytyi usvan myötä järvien ja soiden ylle, kunnes pian tuli jo liian kirkasta valokuvaamiselle vastavaloa kohden.

Yhdeksänsylenkallio, Näränkä

Syksy

Kun valo muuttuu liian kirkkaaksi Kirkkokallion puolella, Vaaranpolkua on mukava jatkaa eteenpäin kohti Yhdeksänsylenkallion näköalapaikkaa. Vanhat ylväät kuusikot ovat saaneet vierelleen muutamien lehtipuiden värikkäitä lehtiä. Haavat ovat jo kirkkaan keltaisia, koivuissa puolestaan näkyy muutama vihreäkin lehti.

Yhdeksänsylenkalliolta maisema avautuu upeana kohti Hyöteikönsuota ja kuvassa näkyvää Suojärveä.

Suo ylhäällä , Näränkä

Syksy

Vaaranpolkua astellessa on vaikea olla törmäämättä maahan kaatuneisiin keloihin.

Toinen toistaan upeammat kelojuuvanhukset ovat saaneet rauhassa elää elämässä ja jatkavat nyt lahoppuuna tärkeää tehtävää osana luonnon kiertokulkua.

Metsä, Näränkä

Syksy

Vanhan kuusikon keskellä kävellessä polun varrella on useita uskomattoman hienoja sammalpeitteisiä maita, joihin tekisi mieli kellahtaa päiväunille.

Polun varrella on myös kosteikon kohdalla saniaisten valtaama alue, joka on syksyn tullen muuttanut värinsä kullanuskeaksi. Syysaamun aurinko valaisee saniaisia juuri sopivasti tuoden pienen valonpilkahduksen korkealle kohovien kuusten latvuksien läpi, jolloin taustalla oleva maisema jää tummaksi ja saniaiset saavat kuvaan tarvittavan kauniin valon.

Närängänvaaran vanhaa metsää

Syksy

Närängänvaaran parkkipaikan läheisyydessä puuvanhus lepää sammalpeitteisenä lahopuuna polun lähellä. Puu on ehkä joskus jouduttu katkaisemaan polun päältä, mutta se on jätetty jatkamaan sammaloitumista ja toimii toivottavasti kotina monelle arvokkaalle lajille. Kauniit yksityiskohdat vanhassa metsässä saavat mielen herkäksi. On niin tärkeää säilyttää vanhojen metsien arvokkaat ympäristöt tuleville sukupolville mahdollisimman koskemattomana.